

[Fiskeriministeren.]

Jeg vil dog bemærke, at for Limfjorden ligger forholdene noget bedre, idet der i Thisted Bredning gennem 5 år er fisket for 76 000 kr. rødspætter om året. Statens udgifter til denne omplantning har været 56 000 kr. årlig, og hvis fiskerne skulle have betalt denne udgift, ville de kun have fået lov til at beholde ca. en fjerdedel af fangstens værdi. Jeg vil antage, at det for fiskerne ville have været utilfredsstillende. Nu er det meddelt i dagspressen, at fiskerne fra Limfjorden har krævet af mig, at omplantningen skulle fortsætte i fuldt omfang. Jeg synes dog, jeg så må tilføje, at man over for mig har protesteret imod, at staten tog deres fisk; man kalder det endda rovfiskeri og forlanger, at jeg skal tage omplantningsfisk et andet sted fra; men mine forgængere har opgivet dette, og mine rådgivere har frarådet at tage fisk til omplantning andetsteds fra.

Derfor er det ikke ligetil at fortsætte omplantningen, og min stilling hertil er den, at nu da forsøgene er færdige, skal det være slut. Det gælder i alt fald for bæltthavet, for dér tror jeg ikke på nogen fremtidig omplantning. For Limfjordens vedkommende kan der være et problem, idet man kan tage op til undersøgelse, hvorvidt der er mulighed for at fortsætte omplantningen — men da på ren forretningsmæssig basis — hvis fiskerne ønsker det og har lyst til at være med til at ordne det fornødne.

Lynnerup Nielsen: Jeg takker den højtærede minister for hans redegørelse. Men det er jo bare et spørgsmål, om hans procentberegninger holder, når omplantningen totalt ophører. Fiskerne, som har erfaringerne, regner med, at det vil skade dem, og derfor spørger jeg, om den beregning vil holde i tilfælde af, at omplantningen totalt ophører. Jeg er naturligvis glad for at høre, at ministeren tænker på at overveje, hvor det på grundlag af disse beregninger og efter hans rådgiveres mening kan være lønende at foretage omplantning. Her er

Limfjorden jo nævnt. Jeg håber så, at den højtærede minister på en eller anden måde vil kunne imødekomme fiskerne ved Limfjorden, så de i hvert fald kan få gavn af foranstaltningerne på dette specielle område.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): For bæltthavets vedkommende tror jeg man kan opveje, ja, mere end opveje det tab, som fiskerne vil lide ved ikke at få den forholdsvis ringe genfangst. Hvis man går over til at forstærke fredningen — jeg tror også, fiskerne selv har været inde på dette — af rognrødspætter, som ikke har nogen handelsværdi, kan man efter min mening opnå bedre fiskeri.

For Limfjordens vedkommende ligger det noget anderledes. Det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen mente, at det ikke var sikkert, at tallene for forsøgsresultaterne var rigtige. De tal, jeg har med hensyn til Limfjorden, er baseret på en opgørelse over, hvad der i det hele taget er fisket, idet man er gået helt bort fra at regne med, at der overhovedet er kommet rødspætter til ud over dem, der er tilført. Jeg regner dem, der selv er vandret op, med. Men selv om man medregner alle de rødspætter, som er vandret op, betyder det alligevel ikke mere, end at fiskerne, hvis udgifterne skulle betales, kun fik en indtægt, der svarede til en fjerdedel af den indtægt ved fiskeri, som de har nu — altså hvis de selv skal betale omkostningerne ved udplantningen. Der er også her et problem, og jeg er rede til at drøfte med fiskerne, om det kan ordnes på erhvervs-mæssig, privatøkonomisk basis.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring af lov om beskatning af frugtplantager.